

?El ?gust' arquitectònic?

Continuo, com vaig prometre, l'article del mes passat, amb un interrogant abassegadorament irònic al títol. La tesi és clara: si el franquisme va ser un desastre arquitectònic, la democràcia no ha fet més que prolongar un mal gust inherent a la ciutat. Segur que hi ha excepcions, dissenys d'arquitectes amb una ètica i gust irreprotxables. Però les excepcions no canvien la percepció general. I menys la dels que ens visiten, alguns dels quals arriben a dir, després de veure la Seu i la Cova: «Doncs mira, al capdavant Manresa no és tan lletja...!». En aquest sentit, crec que hi ha diverses raons per entendre el per què d'aquesta afirmació.

- No hi operacions de coherència urbana. L'operació de l'Onyar de Girona, convertint uns darreres de cases en l'emblema de la ciutat, no s'ha portat a terme a Manresa. Però podria haver passat a la carretera de Vic. Encara queden múltiples mostres d'una arquitectura popular protoindustrial, esquitxada amb alguna casa més rellevant (la que fa cantonada amb el carrer Bilbao per exemple). Cases arrebossades, amb el ressaltat en forma de regruix de les obertures. Un estil, una identitat. No fer una normativa de protecció del gust per aquest estil és un gran error.

- No hi ha operacions de promoció del talent. Una excepció s'està donant finalment gràcies que Ampans ha contractat l'equip RCR per fer un gran edifici al carrer de la Pau. Potser se me n'escapa algun altre exemple. Ah..., o potser és una gran obra talentosa l'edifici dels Jutjats, que sembla més propi d'una funerària...? Potser el búnker de la plaça de la Reforma? Els nous edificis universitaris passaran a la història?

- El món privat no valora el gust ni el talent. Generalitzant. Perquè reconec que hi ha peces notables, especialment a la comarca, però en conjunt: quasi tot a Manresa té el gust de Núñez y Navarro... o pitjor. On són els arquitectes tipus Oms i Ponsa, o Alexandre Soler i March, preocupats per embellir la ciutat? On són els promotors que els van encarregar aquestes obres? Ubi sunt?

Un dia li vaig demanar al llavors cap de l'àrea d'Urbanisme: com és que heu posat unes tanques metàl·liques de carretera esperpèntiques a la placeta de la plaça de la Independència? Resposta: «Així no hi aparquen els cotxes». Vaig pensar que si aquest era el figura que ens venia a salvar, estàvem arreglats.

Il·lustració: Erques Torres